

سید حسن امین

فهرستی از

شاعران معاصر سبز وار

۱ - حسین مفتحنی (حمید)

حسین مفتحنی فرزند عبدالوهاب ، متولد ۱۳۰۴ خورشیدی ، پس از ختم تحصیلات متوسطه به خدمت فرهنگ درآمد و معلم شد . پس از سال ۱۳۳۲ ناچار دست از تعلیم و تربیت برداشت و با استخدام بانک بازرگانی درآمد . سالها ساکن سبز وار بود و اینک مقیم تهران است . نمونه شعر او :
پیری رسید و قامت خرازی جوان شکست
آمد خزان و رونق هر گلستان شکست

در دل هوسری هست درینما نفسی فیست
ما را نفسی نیست که در دل هوسری هست

چه باک از دشمنان دارم چویاری می شود پیدا
ذبحر غم چه پروا تا کناری می شود پیدا

گر باد صبا سوی تو آرد خبر ما
آزده شوی از خبر بی اثر ما

۲ - زرین قاج خضرائی

زرین تاج خضرائی ، فرزند عزیز ، متولد ۱۳۰۰ خورشیدی در سبز وار
در کودکی به مردم خانواده اش به تهران هجرت کرد و در ۱۳۳۴ موفق به اخذ
لیسانس در رشته زبان انگلیسی شد . اذاست :
نبود جز سر سودای قوام کار دگر

ندهم گوهر دل را به خریدار دگر

هر شامگه به یاد تو جانا گریستم
چون عاشقان بی دل و شیدا گریستم

۳- علی اصغر بلوکی

علی اصغر بلوکی فرزند حاجی عبدالحسین ، متولد و مقيم سبزوار ، اکنون کارمند بانک ملي است و فرزان تخلص می کند نمونه شعرو او :
در روح و غم گذشت همه زندگانی ام
آخ که عمر رفت و هدرشد جوانی ام

کر که می دانستم از اول عذاب زندگی
ده نمی دادم بد چشم خویش خواب زندگی

۴- حسن مروجی

حسن مروجی فرزند مرحوم حاجی شیخ حسین مروجی واعظ ، متولد ۱۳۱۵ ، پس از اخذ دیپلم کشاورزی با استخدام فرهنگ در آمد و حین اشتغال به خدمت فرهنگ به گذراندن دوره دانشکدة ادبیات نیز توفق یافت . اینک دیپر دیرستانهای سبزوار است . نمونه شعر اقطعه‌یی است که پس از ملاحظه « راز هنر » تألیف صاحب این قلم سروده است :

از مردم دون کناره کردم
راز هنر نظاره کردم
با نسخه چاره بخشت ای دوست
درد دل خویش چاره کردم
یک بار به شوق خواندم آن را
پژوهشگاه علوم انسانی و ترقیات اسلامی
تقریں « هنر » دوباره کردم ...
مداد نیم ولی به وصفت
پریچهر گان را کجا می پسندید
پریچهر گان را خامه خود اشاره کردم

ذ خوبان دلم چون ترا می پسندید
پریچهر گان را کجا می پسندید
تو در عین بیکانگی آشنایی
دلم ذ آشنایان ترا می پسندید

۵- بهاء الدین حکیمی

بهاء الدین حکیمی فرزند آقا عبدالقیوم (این حکیم حاج ملا هادی سبزواری) ، متولد سبزوار ، تا چند سال قبل در سازمان پنبه در شهر بجنورد مشغول بود نمونه شعرو او :

غم اگر در دل غم یار است می خواهد دلم
درد اگر از عشق دلدار است می خواهد دلم

گر ترش بنشینی و گویی هزارم حرف تلغیخ
چون از آن لعل شکر بار است می خواهد دلم

۶- محمد رضا خلیلی

سید محمد رضا خلیلی فرزند مرحوم آقا سیدعلی پیشمناز مسجد اردک
سبزوار، متولد سبزوار و مقیم همان دیار است. اکنون باید پیر و شکسته شده
باشد. فرزندان تحصیلکرده و داشتندار است. نمونه شعر او:
راه عشق ای دل بسی طولانی است

پا در این دریا منه طوفانی است
زاد این ره نیست طفیان هوس
شور و حال و مستی و حیرانی است
ره به مقصد و به مقصد کی برد
آن که در چاه هوس زندانی است

۷- محمد تقی بلوکی

محمد تقی بلوکی فرزند مرحوم عبدالصمد، متولد ۱۲۹۶ در سبزوار،
تا سن شانزده سالگی به تحصیل علوم قدیمه اشتغال داشت تا آن که پس از خدمت
وظیفه نخست به استخدام وزارت پیشه و هنر درآمد سپس به پست و تلگراف انتقال
یافت. اینک عضوهای وزارت توان و ساکن تهران است. از اوست:

من چرا امشب چنین مست و خراب افتادام
همچو زلف ساقی اند ریوج و تاب افتادام
یاده مرد افکن ترا از هر شب نبود آخر ذچیست
کامشب اینسان من بشور و التهاب افتادام

بنامه گیر عنوان نمی کردم چه می کردم
شکایت با تو اذ دوران نمی کردم چه می کردم

دل من پر شر را ز هیج آن نوشین لب است امشب
نم از عشق اود تاب و بدنام این تبا است امشب

۸- دکتر ضیاء الحق ناوی

دکتر ضیاء الحق ناوی فرزند مرحوم حاج محمد اسماعیل، متولد ۱۲۹۶
در سبزوار، اینک نماینده مجلس شورای ملی و مقیم تهران است. نمونه شعر او:
روی چو خورشید تو دیدن خوش است
ناز تو گلچهره کشیدن خوش است

از دهن غنچهات ای تازه گل

قهقهه خنده شنیدن خوش است

از تو شکر خنده چو شد آشکار

رخت تن از شوق دریدن خوش است

هست چو دیسوی هوس و حرص و آزار

از کف این دیو رعیدن خوش است

۹ - فخر الدین حجازی

فخر الدین حجازی ، فرزند شیخ محمد حجازی ، متولد سیز وارمه‌ها
آموزگار و سپس دبیر فیزیک بود . در کتابت و خطابه نیز دستی دارد اکنون مقام
تهران است ، از او است :

خیز تا بنیاد بیداد و ستم بر هم زنیم

بر فراز کاخ داد و معدالت پر چم زنیم

نامه آشوب و ظلم و کینه را برهم دریم

آتشی در خرم اندوه و جنگ و غم زنیم

* * *

چمن ذ فرهت گل جلوه‌ی جنان دارد

صفای خلد درودشت و بوستان دارد

۱۰ - علی اکبر امیری

علی اکبر امیری ^۱ ، متولد ۱۳۱۱ خورشیدی ، متولد و مقیم سیر وارد است .
کسب و کار آزاد دارد . نمونه شعر او قصیده‌یی است که پس از بازگشت پدر من
از سفر حج در سال ۱۳۳۹ سروده است :

صد شکر خدا را که شب هجر سر آمد

سرمایه فخر علماء از سفر آمد

آن کوکب رخشان که شبی چند نهان بود

از کوی رسول مدنی چون قمر آمد

او از پی فرمان خدا باد سفر بست

بس حمد خدا راست که بارگر آمد

آن عالم فاضل که به هنگام تکلم

دیزد ذ دهانش همه شهد و شکر آمد

(ناتمام)